

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 28 april 2009

Mål nr

T 3076-06

KLAGANDE

Gävle Kraftvärme AB, 556527-3512

Box 783

801 29 Gävle

Ombud: Advokat PM

MOTPART

Länsstyrelsen i Gävleborgs län

801 70 Gävle

SAKEN

Ansökan om tillstånd till befintlig och utökad verksamhet vid Johannes kraftvärmeanläggning i Gävle kommun

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätt, Miljööverdomstolens dom den 14 juni 2006 i mål M 178-06

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOLS FÖRHANDSAVGÖRANDE

Högsta domstolen beslutade den 7 maj 2007 med stöd av artikel 234 i EG-fördraget att tillstålla EG-domstolen en begäran om förhandsavgörande. EG-domstolen har den 11 september 2008 meddelat dom.

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen undanröjer Miljööverdomstolens dom och visar målet åter till Miljööverdomstolen för fortsatt handläggning.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Gävle Kraftvärme AB har yrkat att Högsta domstolen med ändring av Miljööverdomstolens dom skall förklara att panna 2 skall klassas som samförbränningsanläggning enligt 3 § förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning.

Länsstyrelsen har bestritt ändring.

SKÄL

Gävle Kraftvärme AB yrkade i samband med sitt överklagande i första hand att Högsta domstolen med ändring av Miljööverdomstolens dom skulle fast-

ställa miljödomstolens dom. Med anledning av EG-domstolens klarläggande har bolaget förklarat att det inte längre gör gällande att klassningen i samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning skall avse hela Johannesverket som en anläggning. Bolaget har vidhållit att Högsta domstolen med ändring av Miljööverdomstolens dom skall förklara att panna 2 skall klassas som samförbränningsanläggning enligt 3 § förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning.

Frågan i målet är huvudsakligen om panna 2 vid Johannes kraftvärmeanläggning i Gävle kommun skall klassas som avfallsförbränningsanläggning eller som samförbränningsanläggning enligt förordningen om avfallsförbränning. Enligt 3 § nämnda förordning är en avfallsförbränningsanläggning en sådan anläggning som avses i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (EGT L 332, s. 91) och en samförbränningsanläggning en sådan anläggning som avses i artikel 3.5 i samma direktiv.

Av det i målet inhämtade förhandsavgörandet från EG-domstolen framgår att, vid tillämpning av direktiv 2000/76/EG när en kraftvärmeanläggning består av flera värmepannor, varje värmepanna och tillhörande utrustning skall anses utgöra en separat anläggning. Enligt domstolen skall anläggningens huvudsakliga ändamål vara avgörande för om anläggningen skall klassificeras som förbränningsanläggning eller som samförbränningsanläggning i den mening som avses i artikel 3.4 och 3.5

i direktivet. Vidare ankommer det på de behöriga myndigheterna att identifiera ändamålet på grundval av en bedömning av de faktiska omständigheter som råder när bedömningen görs. Enligt EG-domstolen skall vid en sådan bedömning särskild hänsyn tas till hur stor den produktion av energi eller materiella produkter som den aktuella anläggningen genererar är i förhållande till den mängd avfall som förbränns i den, samt till huruvida produktionen är stabil eller kontinuerlig.

Miljödomstolen har vid sin prövning inte sett varje värmepanna och tillhörande utrustning som en separat anläggning. Miljööverdomstolen har för sin del funnit att en tolkning av direktivet och förordningen måste ta sin utgångspunkt i vilket huvudsakligt syfte som rättsakterna skall tjäna och har ansett att en tolkning som leder till att panna 2 skulle anses utgöra en samförbränningsanläggning står uppenbart i strid med förordningens syfte varför panna 2 bedömts vara en avfallsförbränningsanläggning. Anläggningens huvudsakliga ändamål har således inte utgjort grundval för Miljööverdomstolens bedömning.

Redan på grund av det nu sagda kan det konstateras att de svenska domstolarna inte har gjort den bedömning som förutsätts av EG-domstolen. Bedömningen är nödvändig för målets avgörande och den bör inte göras första gången i Högsta domstolen. Målet bör lämpligen återförvisas till

Miljööverdomstolen för fortsatt handläggning.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Dag Victor, Severin Blomstrand (referent), Ann-Christine Lindeblad, Per Virdesten och Anna Skarhed
Föredragande revisionssekreterare: Lars Olsson